

[J. O. Krag.]

medborgere og andre pensionister, og vi mener, at tiden nu må være inde til den store pensionsreform. Vi mener, at der allerede med virkning fra 1. april 1969 bør ske den forbedring, at pensionerne automatisk ajourføres på grundlag af lønudviklingen, sådan at pensionisterne automatisk får andel i velstandsstigningen. På de områder, hvor der endnu gælder fradragsregler, bør disse forenkles og lempes. Vi mener også, at førtidspensioneringen bør udvides. Men det vigtigste punkt i vort program går ud på at sikre alle nuværende og fremtidige pensionister et tillæg til pensionen på 50 pct. Den nuværende folkepension for et ægtepar udgør 10.800 kr. Et tillæg på 50 pct. vil føre det op på 16.200 kr., og vi mener, det skal ske fra 1970 til 1978. Det er rimeligt, at dette begynder i 1970. Til den tid gennemføres jo den fulde folkepension for alle, og det vil sige, at der derved sker en forbedring især for de bedst stillede folkepensionister, som — til trods for at de har indtægter andre steder — vil kunne oppebære fuld folkepension. Det må være rigtigt, at der også kommer en forbedring, som gælder de dårligt stillede folkepensionister — dem, der skal klare sig af folkepensionen alene. Udgifterne skal dækkes ved et forøget folkepensionsbidrag. Vi mener, der skal dannes en stødpudefond på 5 milliarder kr. Det er klart, at i år som det indeværende, hvor man har arbejdsløshed og efterspørgselskrise, skal der selvfølgelig ikke henlægges penge til en fond; det ville være finanspolitisk forkert — det ville være i tråd med regeringens forkerte finanspolitik, og noget sådant vil vi selvfølgelig ikke foreslå. Herudover skal der arbejdes videre med planerne om en tjenestemandslignende pension. Vi vil fremsætte lovforslag her i tinget om den nye pensionsordning.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om uddannelses- og kulturpolitikken. Det blev bebudet, at spørgsmålet om studenternes repræsentation i den højere uddannelses administrationsorganer vil blive taget op i vinterens løb, og det er vi tilfredse med. Men det skal vel ikke alene gælde studenterne? Det skal vel også gælde andre uddannelsesformer, folkeskoler, gymnasier, faglige skoler? Der må også på disse områder udfoldes bevidste bestræbelser på at drage de unge

ind i det daglige arbejde og i ledelsen, give dem medindflydelse og medansvar.

Statsministeren nævnedes blandt kulturproblemerne ikke TV og radio. Der arbejdes med en række reformer i radiokommissionen, og dem må vi selvfølgelig afvente, men på et enkelt punkt vil jeg efterlyse regeringens og statsministerens mening. Hvad vil man gøre med reklame i TV? Erfaringerne fra udlandet viser os, at reklamer i TV betyder forringede programmer, betyder, at kvaliteten drejes i en uheldig retning, og TV-udsendelserne bliver ikke billigere, fordi der kommer reklamer; befolkningen kommer bare til at betale på en anden måde. Dertil kommer, at det går ud over dagspressens økonomi, og det er jo ikke ligefrem foranstaltninger, der fremmer bladdøden, vi har brug for. Jeg vil gerne have et svar på dette spørgsmål.

Et af de områder, hvor uenigheden i regeringen øjensynlig har kvalt eller udsat en reform, er med hensyn til undervisningspligten; udvidelsen af undervisningspligten blev overhovedet ikke omtalt i statsministerens tale. Socialdemokratiet har fremsat forslag til folketingsbeslutning herom i tinget og fik bred tilslutning hertil. Undervisningsministeren arbejder vistnok videre med sagen, men hidtil er det altså lykkedes venstre og dele af de radikale, der i denne sag har et stærkt konservativt syn, at hindre lovforslagets fremsættelse. Forhåbentlig vil denne uenighed ikke for længe få lov at sinke udviklingen med det resultat, at tusinder af unge får deres muligheder forringet. Det er for høj en pris at betale for regeringsuenighed.

Statsministeren nævnedes heller ikke kollegieloven. Jeg går ud fra, at der kommer et kollegielovforslag. Loven skal jo revideres, og jeg går ud fra, at der skabes en voksende dækning for det store behov for værelser til alle grupper af unge under uddannelse. Der behøves værelser af god kvalitet og til en rimelig pris. Også det vil jeg også gerne have svar på.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind på jordlovene, som jeg allerede har omtalt. Men jeg vil gerne sige, at vores tro på regeringens vilje til at løse jordlovsproblemerne fik et alvorligt grundskud, da man foretog den umotiverede nedskæring af boligfonden.